

FAGARTIKLER 2022

NORSK REVY

VENDEPUNKTET

I REVY

HVORDAN LAGE EN OPPSKRIFT PÅ HVORDAN MAN LAGER EN REVYTEKST?

Det er bare å slå fast med en gang. DET FINNES INGEN OPPSKRIFT. Og det er vel det som gjør revyarbeid så inspirerende. Det å se virkeligheten rundt seg på en ny måte, eller det å komme på noe som ingen har tenkt på før, er morsomt.

Derfor er det viktig med disse fem reglene når man skal lage revy.

-
1. DET FINNES INGEN REGLER.
 2. DET SOM ER FEIL, ER OFTE RIKTIG.
 3. DET SOM ER RIKTIG, ER OFTE FEIL.
 4. IKKE LYTT FOR MYE TIL FAGFOLK.
 5. STOL PÅ DEG SELV.
-

Vi har alle et mønster i hodet som sier hvordan en revy skal være, men det er viktig å prøve å bryte det mønsteret vi har i hodet. Alle vet vi at det er viktig og være vendt mot publikum når vi snakker til dem, men jeg har sett en revymonolog fremført med ryggen mot publikum. Det var ustyrtelig morsomt. Alt var galt, og da ble alt riktig. En instruktør kunne jo ha reagert negativt på en sånn fremførelse fordi det står i fagbøker at det er viktig å spille mer frontalt. Men da er instruktøren på ville veier. Scenekunst er ikke matematikk og da er det viktig å stole på seg selv. Derfor må vi huske på en viktig hovedregel:

HAR DE PÅ SCENEN DET MORSOMT,
HAR VI I SALEN DET OGSÅ MORSOMT.

Med dette som utgangspunkt, så finnes det jo hjelpemidler og fagkunnskap som kan hjelpe. Alle har vel opplevd å stå helt fast i arbeidet med nye numre, eller helt å miste inspirasjonen.

Det finnes litteratur om hva humor egentlig er. Det finnes teatervitenskap som kan hjelpe kreativiteten og det hjelper selvfølgelig å se på andre aktører, både profesjonelle og amatører. Ikke for å kopiere, men for å bli inspirert.

Det å lete etter vendepunkt kan være lurt. Noen ganger kan revy numre bli kjedelige nettopp fordi det mangler vendepunkter i teksten. En definisjon på hva vendepunkt er for noe er:

ET DRAMATISK PUNKT, ELLER
MORSOMT PUNKT I EN TEKST SOM GJØR
AT SITUASJONEN BLIR EN ANNEN.

Vi har alle vært på teateret og kjedet oss. En grunn til kjedsomheten kan være at det som skjer på scenen ikke har noe med oss og vår virkelighet å gjøre, men oftere er det at vi som publikummere ligger foran. Vi vet neste replikk før den blir sagt. Og i revysammenheng vet vi ofte sluttreplikken, som skulle få oss til å le, er, før den kommer.

Da er det fint å benytte seg av det vi kaller vendepunkt. Vri en situasjon eller spillemåte slik at vi ligge foran publikum.

» FAGKUNNSKAP OG BEGREPER ER FORSÅVIDT VIKTIG,
MEN VIKTIGST ER AT
DET VI DRIVER MED KOMMER FRA HJERTET. »

- Arvid Ones -

ET EKSEMPEL:

Til et Ylvisshow lagde vi et nummer som vi kalte for Pie Jesus. (som dere kanskje har sett.) Grunnidéen var at vi hadde lyst til å lage et brutalt og voldelig nummer. Det er jo få ting som selger bedre som underholdning. Sånn er det bare. Vi bestemte oss for slåssing. For at slåssingen skulle være morsom, måtte det skje på et sted som var overraskende. Vi valgte Sølvguttene. Disse prektige guttene som synger julen inn. Da fikk vi også en dialektikk, en motsetning som vi kunne bruke.

Vi starter hele nummeret med at de synger vakkert, slik sølvguttene gjør, så blir de uenige om måten å synge på. De begynner å krangle. Et klart vendepunkt. Publikum blir overrasket. Så lager vi et nytt vendepunkt ved at de går fysisk til verks. Og nå må vi gå lenger enn det publikum forventer. Også et vendepunkt. Vi går over til ekstrem brutalitet med blod, kniv og motorsag. Blodet spruter. Joda, det blir ganske morsomt og makabert, men en smule statisk. Publikum visste at nå ble det bare verre og verre. Da lager vi et vendepunkt der vi plutselig går over til å spille det i sakte film. Da ligger vi plutselig foran publikum ved å spille saktere. Så lager vi et siste vendepunkt ved å gå tilbake til vakker guttesang.

Det å lete etter vendepunkt er også et godt hjelpemiddel for skuespilleren som har fått en tekst. Hviler man for lenge i en situasjon, så kommer kjedsomheten. Det er viktig å lete etter vendepunkt. Og finnes det ikke i teksten, så går det an å lage.

Men så er det som det alltid er med revy. Unntakene. De fleste revyer har noen typer som går igjen. Som alle elsker. Ofte er dette litt dumme karakterer fra nærmiljøet. Det sies jo at man aldri skal sparke nedover, men slike typer blir ofte fremstilt med stor kjærlighet. Her kan vendepunkt være farlig. Det er gjenkjennelsen som er viktig. Det blir som med mors kjøttkaker. La de være som de alltid har vært.

Men å vite at det finnes hjelpemidler som vendepunkt og dialektikk er bra. I teatervitenskap snakker man jo også om innledning, intrige, klimaks og peripeti. Begreper som man kan kjenne til, men ikke nødvendigvis bør bruke.

Revmiljøet er viktig. Man kan trygt påstå at det er et av de viktigste kulturuttrykk vi har her i landet. Det samler folk, det har et viktig demokratisk element i seg, og det er gøy å drive med og ofte gøy å se på. Fagkunnskap og begreper er for så vidt viktig, men viktigst er at det vi driver med kommer fra hjertet.

